

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Znak: NK.I – 0911/ 44 / 09

ŚWIĘTOKRZYSKI URZĄD WOJEWÓDZKI w Kielcach KANCELARIA OGÓLNA	
Wyst. dnia	02. KWI. 2009
L. dz.	zest.
Podpis	

Kielce, 2009-04- 1

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /t.j. Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm./

stwierdza się nieważność

uchwały Nr III/2/09 Rady Miejskiej w Starachowicach z dnia 27 lutego 2009r. w sprawie: ustalenia opłat za świadczenia publicznych przedszkoli prowadzonych przez Miasto Starachowice.

Uzasadnienie

W dniu 27 lutego 2009 r. Rada Miejska w Starachowicach podjęła uchwałę Nr III/2/09 w sprawie: ustalenia opłat za świadczenia publicznych przedszkoli prowadzonych przez Miasto Starachowice.

W przedmiotowej uchwale opierając się m.in. na art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7.09.1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.), w § 2 ustalono miesięczną opłatę za świadczenia w zakresie przekraczającym wymiar podany w § 1 uchwały (ponad 5 godzin dziennie w godzinach 8:00 – 13:00) w wysokości 6,66 % aktualnie obowiązującego minimalnego wynagrodzenia za pracę, obejmującą koszty zajęć opiekuńczo – wychowawczych oraz dydaktycznych. Takie ogólnikowe ujęcie powoduje nieuchronne przyjęcie tylko jednej, a przy tym sztywnej opłaty, która w istocie nakłada na rodziców lub opiekunów obowiązek jej ponoszenia w każdym przypadku korzystania przez dziecko z wychowania przedszkolnego, niezależnie od tego, czy konkretne przedszkole

oferuje jakiegokolwiek inne świadczenia, poza realizacją podstawy programowej wychowania przedszkolnego, rozmiaru i jakości tych dodatkowych świadczeń, często bez związku z tym, czy konkretne dziecko korzysta w ogóle z owych dodatkowych świadczeń.

Sądy administracyjne, począwszy od wyroku WSA we Wrocławiu z 5.02.2008 r. – sygn. akt III SA/Wr 622/97 oraz w wyrokach z dnia 8.08.2006 r. sygn. akt IV SA/Wr 94/06 i z dnia 30.05.2007 r. sygn. akt IV SA/Wr 122/07, wielokrotnie podkreślały niedopuszczalność praktycznej realizacji przez rady gmin kompetencji przewidzianej w art. 14 ust. 5 ustawy oświatowej wyłącznie w postaci ustalania opłat o charakterze „stałym”.

Powinność precyzowania przez rady gmin świadczeń udzielanych przez przedszkola i wysokości opłat odpowiadających każdemu z tych świadczeń jest oczywista z co najmniej dwóch powodów. Po pierwsze dlatego, że tylko w ten sposób można zweryfikować, czy opłatą nie są objęte świadczenia bezpłatne według art. 6 ust.1 pkt 1 ustawy oświatowej, do którego to przepisu ustawodawca odesłał przecież wprost w ramach delegacji z art. 14 ust. 5. Zakres takich bezpłatnych świadczeń jest aktualnie wyznaczony przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 26.02.2002 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. Nr 51, poz. 458 ze zm.). Obowiązek organizowania w tym zakresie bezpłatnego nauczania i wychowania oznacza, że gmina nie może pobierać od rodziców(opiekunów) dzieci korzystających z przedszkoli publicznych opłat za zajęcia, które mieszczą się w ramach wyznaczonych w załączniku Nr 1 do wspomnianego rozporządzenia MENiS. Opłaty mogą zatem dotyczyć wyłącznie świadczeń w załączniku tym niewymienionych (np. za żywienie dzieci czy też naukę języków obcych). Drugi powód, dla którego istnieje potrzeba konkretyzowania – w uchwałach podejmowanych na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy oświatowej – odpłatnych świadczeń przedszkoli (a także wysokości samych opłat w stosunku do każdego z takich świadczeń dodatkowych), to czytelność usług opiekuńczo wychowawczych i odpowiadający im cennik, co ma niebagatelne znaczenie dla rodziców (opiekunów) dziecka przy wyborze poszczególnych świadczeń dodatkowych (odpłatnych), odpowiadających jego potrzebom oraz ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Tych wymogów nie spełnia opłata, której wysokość określono w § 2 uchwały zakwestionowanej przez Wojewodę w rozpoznanym przypadku. Ustalenie tej opłaty na sztywnym poziomie nie pozwala bowiem na kontrolę, czy w jej ramach mieszczą się wyłącznie świadczenia przekraczające podstawy programowe wychowania przedszkolnego. Taki zabieg zmusza też w istocie do ponoszenia wyznaczonej opłaty

w każdym przypadku, niezależnie od rozmiaru i charakteru dodatkowych usług opiekuńczo - wychowawczych świadczonych przez konkretne przedszkole publiczne funkcjonujące w mieście. W konsekwencji takiej regulacji doszło zatem niewątpliwie do poważnego naruszenia art. 14 ust. 5 ustawy oświatowej.

Mając powyższe na uwadze skoro w przedmiotowej uchwale rażąco naruszono w jej zapisach przepisy prawne, stwierdzenie jej nieważności jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Pałka-Koruba